

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Θέσεις της Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας επί του κυοφορούμενου νομοσχεδίου για τα αδέσποτα ζώα & τα ζώα συντροφιάς, όπως ακριβώς υπεβλήθησαν την προηγούμενη εβδομάδα μετά τη συνάντηση με τον Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών, κ. Πέτσα.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,
όπως μας ζητήσατε και δεσμευθήκαμε να πράξουμε κατά την προχθεσινή συνάντησή μας, σας στέλλουμε τις παρατηρήσεις και τις προτάσεις μας επί του σχεδίου νόμου που επεξεργάζεται το Υπουργείο σας.

Σημειώνουμε ότι, ως τριτοβάθμιο όργανο των Κυνηγετικών Οργανώσεων, εκπροσωπούμε την πολυπληθέστερη ομάδα κατόχων σκύλων εργασίας – ζώων συντροφιάς (180.000 κυνηγοί – κάτοχοι πολλαπλάσιου αριθμού κυνηγετικών σκύλων). Οι κυνηγοί της χώρας μας είναι οργανωμένοι σε 253 Κυνηγετικούς Συλλόγους που ανήκουν σε 7 Κυνηγετικές Ομοσπονδίες, οι οποίες υπάγονται στην Κυνηγετική Συνομοσπονδία. Όλα τα ανωτέρω σωματεία είναι συνεργαζόμενα και εποπτευόμενα από το Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας.

Το νομοσχέδιο, στη σημερινή του μορφή, περιλαμβάνει μια σειρά μη ρεαλιστικών περιορισμών, τιμωριών, ποινικών διώξεων και βαρύτατων χρηματικών προστίμων για τους κυνηγούς, όπως και για χιλιάδες άλλους πολίτες που έχουν επιλέξει να εντάξουν στη ζωή τους έναν ή περισσότερους σκύλους.

Επιβάλλοντας την υποχρεωτική στείρωση όλων των αρσενικών ή θηλυκών σκύλων, το νομοσχέδιο τιμωρεί στην ουσία τους ευσυνείδητους κατόχους σκύλων, βάζοντας «ταφόπλακα» στην ερασιτεχνική εκτροφή όλων των φυλών, ιδίως των κυνηγετικών.

Το οξύμωρο, μάλιστα, είναι ότι, ενώ η ανώδυνη κτηνιατρική πράξη της κοπής της ουράς ενός σκύλου εργασίας αντιμετωπίζεται ως «ακρωτηριασμός», ο πολύ

χειρότερος και επώδυνος... ακρωτηριασμός των γεννητικών οργάνων, καθίσταται υποχρεωτικός!

Το σχέδιο νόμου που μας προωθήθηκε, «ποινικοποιεί» στην ουσία την κατοχή των σκύλων, ενώ με τις ανεφάρμοστες διατάξεις του καθιστά προβληματική τη διατήρηση ενός κατοικίδιου ζώου μέσα σε ένα σπιτικό.

Έστω και την ύστατη ώρα, ελπίζουμε να αξιοποιηθεί η καλοπροαίρετη στάση και η «τεχνογνωσία» των Κυνηγετικών Οργανώσεων επί των θεμάτων που πραγματεύεται το σχέδιο νόμου, ώστε να μην αντιμετωπίζεται ο κόσμος των κυνηγών μόνο ως χρήσιμο «υποζύγιο».

Μάλιστα, τα επίσημα στοιχεία φορέων που ασχολούνται με τα αδέσποτα (συνημμένο 1: έγγραφο Περιβαλλοντικού Συνδέσμου Δήμων Αθήνας – Πειραιά ΠΕΣΥΔΑΠ (ΔΙΚΕΠΙΑΖ)) καταρρίπτουν την πλάνη σε βάρος των κυνηγών, που τεχνηέντως προσπαθούν να προωθήσουν ορισμένες «φιλοζωικές» οργανώσεις. Από τα 40.000 αδέσποτα που χειρίστηκε τα τελευταία 18 χρόνια ο ΠΕΣΥΔΑΠ μόνο το 2% ετησίως έφερε τα χαρακτηριστικά κυνηγετικού σκύλου!

Η Κ.Σ.Ε είναι έτοιμη και πρόθυμη να εισφέρει στη διαμόρφωση ενός λειτουργικού και αποτελεσματικού νομικού πλαισίου, το οποίο θα αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις «παθογένειες» του παλαιότερου, χωρίς να δημιουργεί νέες.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ & ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1.Άρθρο 4: Να μην προβλέπεται σε καμία περίπτωση η υποχρεωτική στείρωση όλων των ζώων συντροφιάς, ή τουλάχιστον να εξαιρεθούν οι κυνηγετικοί σκύλοι ως σκύλοι εργασίας.

Το άρθρο 4 του σχεδίου νόμου επιβάλλει μία καινοφανή ρύθμιση, που δεν έχει επιχειρηθεί σε καμία άλλη χώρα της Ευρώπης και του προηγμένου κόσμου γενικότερα (συνημμένο 2: έρευνα μεταξύ κρατών-μελών της *European Federation for Hunting and Conservation – FACE*).

Η υποχρεωτικότητα της στείρωσης και του ακρωτηριασμού των γεννητικών οργάνων των δεσποζόμενων σκύλων, δεν θα βρει ενάντιους μόνο τους κυνηγούς, αλλά και χιλιάδες άλλους πολίτες που διαβιώνουν με σκύλους στη χώρα μας.

Είναι βέβαιο ότι η κοινωνία θα αντιμετωπίσει μία τέτοια νομοθετική απόπειρα σαν ένα «αυταρχισμό» του κράτους εις βάρος των πολιτών και των ζώων τους.

Είναι επικίνδυνο και αλυσιτελές να επιβάλλεται με νόμο η υποχρεωτική χειρουργική αφαίρεση των γεννητικών οργάνων σε όλα τα δεσποζόμενα σκυλιά, με το επιχείρημα ότι μέσω του... αφανισμού τους θα βελτιωθούν οι συνθήκες της ζωής τους! Το κράτος δεν μπορεί να αντιμετωπίζει κάθε πολίτη του ως εν δυνάμει... ανεύθυνο και ασυνείδητο.

Δεν έχουμε την ανάγκη έναν τέτοιο νόμο για να αναλάβουμε την ευθύνη, απέναντι σε πλάσματα που αγαπάμε και φροντίζουμε.

Δεν έχουμε την ανάγκη την υποχρεωτική στείρωση, για να επιβλέψουμε τον δικό μας σκύλο, αποτρέποντας τις ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες και τις ανεξέλεγκτες γεννήσεις

Οι όποιοι ανεύθυνοι και ασυνείδητοι, δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται ως άλλοθι εις βάρος χιλιάδων άλλων πολιτών, που αντιλαμβάνονται τον υποχρεωτικό ευνουχισμό ως περιορισμό των δικών τους δικαιωμάτων.

Η στείρωση και ο ευνουχισμός αποτελούν βίαιες και επώδυνες παρεμβάσεις στη φύση και στη φυσιολογία του ζώου (*συνημμένο 3: κτηνιατρική γνωμάτευση*) και έχουν αξία να γίνονται μόνο εάν η συνεχής επίβλεψη του δεν είναι δυνατή, ώστε να αποφευχθούν ανεπιθύμητα ζευγαρώματα. Είναι ένας τρόπος που αναγκαστικά καταφεύγουμε ως ανθρώπινη κοινωνία για να προστατέψουμε και να διαχειριστούμε τα αδέσποτα ζώα, αλλά ηθικά και νομικά δεν έχει καμία θέση στα ζώα που συντηρούμε ως μέλη των οικογενειών μας.

Ειδικότερα για τα ζώα εργασίας, όπως οι κυνηγετικοί και ποιμενικοί σκύλοι, η στείρωση αποτελεί μία πράξη που υπονομεύει όλα τα εργασιακά προσόντα και φυσικά πλεονεκτήματα τους. Επιπροσθέτως, η υποχρεωτική στείρωση των σκύλων, έχει κόστος οικονομικά αβάστακτο ιδιαίτερα για τους ιδιοκτήτες που κατέχουν περισσότερα από ένα ζώα. Το μέσω κόστος της χειρουργικής επέμβασης για κάθε ζώο αγγίζει τα 300€ και προϋποθέτει μετεγχειρητική φροντίδα και ισόβιο κόστος ειδικής διατροφής.

2.Άρθρα 3 και 4: Ο τρόπος που είναι διατυπωμένες οι βασικές διατάξεις τους, είναι προβληματικός και κατάφορα εχθρικός για τους κυνηγούς, κάνοντας μια σαφέστατη και «ρατσιστικού» τύπου διάκριση μεταξύ αυτών και όλων των άλλων κατόχων σκύλων στη χώρα μας.

Γιατί, άραγε, στο «Εθνικό Μητρώο Ζώων Συντροφιάς (EMZΣ)», οι κυνηγετικοί σκύλοι θα πρέπει να φέρουν ... ξεχωριστή ένδειξη ότι είναι «κυνηγετικοί»;

Και γιατί οι «κυνηγετικοί» σκύλοι, σε αντιδιαστολή με όλα τα άλλα δεσποζόμενα ζώα, θα πρέπει ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ να φέρουν διακριτή σήμανση στο περιλαίμιο τους;

Είναι προφανές ότι, αυτή η διάκριση υποχρεώσεων μεταξύ των πολιτών είναι προσβλητική και μειωτική για την κοινωνία των κυνηγών και εμφιλοχώρησε στο σχέδιο νόμου ύστερα από ενδεχόμενη απαίτηση «φιλοζωικής» οργάνωσης με σεσημασμένη εχθρική συμπεριφορά εναντίον των κυνηγών και του κυνηγίου ως δραστηριότητας.

Πέραν της προφανούς ανισότητας, «διακριτή σήμανση» στο περιλαίμιο ενός ενεργού κυνηγετικού σκύλου είναι και πρακτικά αδύνατον να υπάρξει, εξαιτίας της φύσης της κυνηγετικής δραστηριότητας.

Λόγω του αναγλύφου, των συνθηκών βλάστησης και του τρόπου εργασίας των κυνηγετικών σκύλων, μία τέτοιου είδους «σήμανση» θα εγκυμονούσε κινδύνους και θα υπονόμειε τους όρους ασφάλειας του ίδιου του σκύλου! **Ζητάμε να απαλειφθεί η σχετική πρόβλεψη.**

Ο κατάφωρα εχθρικός τρόπος που αντιμετωπίζονται οι κυνηγοί έναντι όλων των άλλων πολιτών, επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι ΜΟΝΟ ΑΥΤΟΙ υποχρεούνται να έχουν μαζί τους το διαβατήριο του σκύλου τους, σε οποιαδήποτε μετακίνηση που κάνουν μαζί του, έστω και μέχρι το πάρκο ή το περίπτερο της γειτονιάς τους.

Ενώ όλοι οι άλλοι πολίτες – κάτοχοι ζώων πρέπει να εφοδιάζονται με διαβατήριο του σκύλου τους ΜΟΝΟ εφόσον πρόκειται να ταξιδέψουν στο εξωτερικό, οι κυνηγοί υποχρεούνται να εκδώσουν και να έχουν μαζί τους σε κάθε περίπτωση το αντίστοιχο διαβατήριο. **Ζητάμε να απαλειφθεί η σχετική πρόβλεψη.**

3. Άρθρο 6: Ο «επιθετικός» τρόπος που το σχέδιο νόμου αντιμετωπίζει εκ προοιμίου τους κυνηγούς, γίνεται ακόμα πιο ορατός με την πρόβλεψη ότι: - «*Αφαιρείται η άδεια κυνηγιού από κυνηγό, του οποίου ο σκύλος, που χρησιμοποιείται στο κυνήγι, δεν έχει σημανθεί και δεν έχει εγγραφεί στο ΕΜΖΣ. Η Άδεια αφαιρείται και όταν ο κυνηγετικός σκύλος δεν φοράει την διακριτή σήμανση του άρθρου 3 παρ. 2α του παρόντος*».

Η επιπλέον ποινή της αφαίρεσης της κυνηγετικής άδειας, κατά την περίπτωση τέλεσης του συγκεκριμένου παραπτώματος από κυνηγούς, αποτελεί αυστηρή πρόβλεψη η οποία καταργεί την έννοια της ισονομίας των Ελλήνων πολιτών.

Στο πλαίσιο της ισονομίας, ένας νόμος για τα δεσποζόμενα και αδέσποτα ζώα συντροφιάς, δεν δικαιούται να κάνει καμία διάκριση ανάμεσα σε κυνηγούς και λοιπούς

ιδιοκτήτες. Παρόμοιου τύπου... διοικητική ποινή δεν προβλέπεται σε ολόκληρο το νομοσχέδιο για καμία άλλη κατηγορία πολιτών.

Από την Κ.Σ.Ε. η διάταξη κρίνεται ως απαράδεκτη, και θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να απαλειφθεί.

4. Άρθρο 4 παρ. 7 και Άρθρο παρ 5β. Εξίσου προβληματικές είναι και οι διατάξεις που αφορούν τον τρόπο μετακίνησης των κυνηγετικών σκύλων από και προς το κυνήγι, καθώς ο κυνηγετικός κόσμος αντιλαμβάνεται ότι γίνεται προσπάθεια να ικανοποιηθούν τις χρόνιες επιδιώξεις συγκεκριμένης «φιλοζωικής» οργάνωσης, απαγορεύοντας τα κουτιά μεταφοράς.

Τα «κουτιά» μεταφοράς που τοποθετούνται πίσω από τα οχήματα αποτελούν μία διεθνή πραγματικότητα, που σε τίποτα δεν παραβιάζουν την ευζωία των σκύλων ή την ασφάλεια των μεταφορών (συνημμένο 4: ανακοίνωση της ΣΤ' Κυνηγετικής Ομοσπονδίας Μακεδονίας – Θράκης), όταν τηρούνται οι θεσπισμένες τεχνικές προδιαγραφές (συνημμένο 5: εγκύκλιος της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής ΥΠΑΑΤ).

Σε όλη την Ευρώπη είναι νόμιμη η μεταφορά σκύλων σε κουτιά μεταφοράς, τα οποία τοποθετούνται στον κοτσαδόρο του αυτοκινήτου (συνημμένο 2: έρευνα μεταξύ κρατών-μελών *European Federation for Hunting and Conservation (FACE)*).

Υπενθυμίζουμε ότι κάθε νόμος κρίνεται πρωτίστως από τον ρεαλισμό του και τη δυνατότητα των πολιτών να τον εφαρμόσουν.

Στην περίπτωση που θα απαγορευόταν η μεταφορά σκύλων με τα ειδικά κουτιά πίσω από το όχημα, όσοι έχουν περισσότερα από έναν σκύλους, θα βρεθούν σε προφανή αδυναμία να μετακινηθούν μαζί τους.

Και, φυσικά, ο νόμος θα «αχρηστέψει» ένα ιδιαίτερα δαπανηρό περιουσιακό τους στοιχείο (το κάθε κουτί μεταφοράς έχει κόστος κατασκευής άνω των 600 ευρώ).

5. Άρθρο 4 παρ δ. Να καταργηθεί η απαγόρευση δεσίματος του σκύλου εντός της ιδιοκτησίας του κατόχου του , ακόμα και αν η αλυσίδα ή το σκοινί είναι μακρύ.

Θα πρέπει να υπάρχει πρόβλεψη δεσίματος για μικρό χρονικό διάστημα παντού όχι μόνο στην ιδιοκτησία του κατόχου σκύλου (π.χ. στα ειδικά stand έξω από τα super market, τα φαρμακεία κ.ά.), τόσο για λόγους ασφαλείας του ίδιου του σκύλου, όσο και για την ασφάλεια πιθανών επισκεπτών (μικρών παιδιών, φοβικών ατόμων, κ.λπ.).

6. Άρθρο 11 παρ. 3. Να καταργηθεί η απαγόρευση της διατήρησης και παραμονής ζώων συντροφιάς σε κοινόχρηστους χώρους της πολυκατοικίας.

Επίσης, θα πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα διατήρησης και παραμονής ζώων συντροφιάς σε κοινόχρηστους χώρους της πολυκατοικίας, εφόσον υφίσταται η ομόφωνη απόφαση της γενικής συνέλευσης των ιδιοκτητών, όπως ισχύει με τον Ν. 4039/2012.

Μετά από 17 ολόκληρα χρόνια εφαρμογής της σχετικής νομοθεσίας που διέπει τα ζώα συντροφιάς η πλειονότητα των κατόχων τους έχει φροντίσει να κατασκευάσει άριστες υποδομές για τη διαμονή τους. Ιδιαίτερα οι κυνηγοί - που εξ ορισμού είναι ισόβιοι και όχι περιστασιακοί κάτοχοι ικανού αριθμού κυνηγόσκυλων - έχουν δαπανήσει αρκετές χιλιάδες ευρώ για να εξασφαλίσουν τις καλύτερες συνθήκες διαμονής των συντρόφων τους.

Αν η επίμαχη διάταξη δεν τροποποιηθεί, πολλές από τις υφιστάμενες κατασκευές θα καταστούν παράνομες, με αποτέλεσμα οι ιδιοκτήτες να αναγκαστούν να μετακομίσουν, ή στην χειρότερη των περιπτώσεων θα εξαναγκαστούν να αποχωριστούν τα ζώα τους. Στη δεύτερη των περιπτώσεων αν τα ζώα αυτά παραδοθούν στους Δήμους, όπως το Νομοσχέδιο προβλέπει, πάνω από 80.000 κυνηγετικοί σκύλοι, μόνο στην Αττική, θα πρέπει να φιλοξενηθούν στις εγκαταστάσεις των Δήμων!

7. Άρθρο 5: Ένας ιδιοκτήτης που θέλει να ζευγαρώσει το ζώο του, μπορεί να το κάνει... μόνο μία φορά στη ζωή του ζώου, και εφόσον λάβει άδεια από Ειδική Επιτροπή. Η αίτηση αυτή πρέπει να υποβληθεί το αργότερο μέσα σε 6 μήνες από την έναρξη ισχύος του Νόμου. Και αφού το ζευγαρώσει κατόπιν αδείας για μία και μόνη φορά, μέσα σε έξι μήνες μετά το ζευγάρισμα, το θηλυκό ζώο... πρέπει τελεσίδικα να στερηθεί!

**Με τη διάταξη αυτή μπαίνει τέλος
στην από αιώνες εξέλιξη των κυνηγετικών φυλών.**

Ο κυνηγετικός σκύλος θα είναι δυσεύρετος και πανάκριβος, χωρίς καμία εγγύηση ότι ανταποκρίνεται στα εργασιακά πρότυπα της φυλής του. Τα εργασιακά πρότυπα των κυνηγετικών σκύλων διατηρούνται και εξελίσσονται στο βάθος των αιώνων από την αρχαιότητα. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν οι αρχέγονες Εθνικές μας φυλές ο Ελληνικός Ιχνηλάτης και ο Κρητικός Λαγωνικός,

για τους οποίους κάνει λόγο και ο Ξενοφώντας (συνημμένο 6: Κρητικός Λαγωνικός: ιστορική αναδρομή).

Ως ζώα εργασίας, οι κυνηγετικοί σκύλοι (ημίαιμοι ή καθαρόαιμοι) θα πρέπει να εξαιρεθούν από την πρόβλεψη της υποχρεωτικής στέρωσης και τον περιορισμό των γεννών.

8. Άρθρο 5: Ως προς την «ερασιτεχνική εκτροφή», οι προϋποθέσεις γίνονται από αυστηρές έως απαγορευτικές: Οι «ερασιτέχνες εκτροφείς» πρέπει να λάβουν ειδικές άδειες από συγκεκριμένη Επιτροπή και να είναι δηλωμένοι σε ξεχωριστό Μητρώο, όπως και τα δύο θηλυκά ζώα «αναπαραγωγής» που δικαιούνται να κατέχουν αστείρωτα.

Αρμόδιος Φορέας Αδειοδότησης των ερασιτεχνών εκτροφέων και των ιδιοκτητών ζώων συντροφιάς που θέλουν να αναπαράξουν το ζώο τους μία φορά σε όλη τη ζωή τους, ορίζεται, με Απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, μια τριμελής Επιτροπή, όπου μεταξύ άλλων αποτελείται από έναν εκπρόσωπο Σωματίου, που αποδεδειγμένα στους σκοπούς του προάγει την ερασιτεχνική εκτροφή και έναν υπάλληλο Ο.Τ.Α. Από το θηλυκό σκυλί τους, οι «ερασιτέχνες εκτροφείς» μπορούν να έχουν μία γέννα το έτος, και όχι περισσότερες από 2 στο σύνολο της ζωής του. Οτιδήποτε άλλο θεωρείται παράνομη εκτροφή και υπόκειται σε κυρώσεις (αρκετών χιλιάδων ευρώ).

Να δοθεί ένα ρεαλιστικό πλαίσιο σχετικά με την ιδιωτική εκτροφή κυνηγετικών σκύλων, η οποία δεν έχει ως στόχο το κέρδος (εμπόριο) αλλά την προαγωγή της κυνοφιλίας και τη διάδοση και διατήρηση ντόπιων και ξένων φυλών. **Οποσδήποτε θα πρέπει να αρθεί ο περιορισμός των δύο θηλυκών ζώων αναπαραγωγής ή κατ' ελάχιστο να διπλασιαστεί.**

Το δεύτερο μέλος της Επιτροπής αδειοδότησης, ο εκπρόσωπος Σωματίου που αποδεδειγμένα στους σκοπούς του προάγει την ερασιτεχνική εκτροφή, όπως ισχύει και σε όλη την Ευρώπη, θα πρέπει να είναι μέλος του Κυνολογικού Ομίλου Ελλάδος ή αναγνωρισμένων ομίλων φυλών (ΟΚΑΔΕ, ΟΦΕΙ, ΟΚΛΑ κ.ά.).

Οι κάτοχοι σκυλιών εργασίας θα πρέπει να εξαιρούνται από την αδειοδότηση γέννας της εν λόγω επιτροπής.

Για όλα τα ανωτέρω θα πρέπει ο εν λόγω Νόμος να διαχωρίζει τους σκύλους εργασίας από το υπόλοιπα ζώα συντροφιάς.

